

„Државна имовина није прописана Уставом, али она произлази из суверенитета и територијалног интегритета БиХ“.

Ова изјава једног од функционера СДА на најбољи начин осликава темељ на коме је Уставни суд БиХ донио одлуку којом је забранио да Српска постане власник пољопривредног земљишта. Значи, нема основа у Уставу, али има у магловитом тумачењу.

Други примјер: лидер СДА Бакир Изетбеговић појединачно је прочитао имена седморице бошњачких делегата у Вијећу народа Републике Српске захваљујући им што су поднијели апелацију на основу које је Уставни суд БиХ пресудио како је пресудио. Дакле, више него јасно да се судска одлука не тумачи као побједа правде, него као још једна политичка побједа СДА над СНСД.

Ту престаје свака прича о суду, а почиње о судовању, у коме свака од репрезентација

радо учествује, јер репрезентативци имају јефтину прилику да глуме велике Бошњаке, Србе, а понекад се у коло ухвате и Хрвати.

Уско гледајући, у случају пољопривредног земљишта, Уставни суд је као побједницу означио БиХ, али каква је то побједа ако ћемо имати још једну судску одлуку која неће бити испоштована?! О каквој то БиХ говоримо ако се један од два равноправна ентитета у њој осјећа као угрожени странац и чека прилику да се извуче?

Ако је то БиХ коју ствара њен Уставни суд, онда такве судије, изузев часних изузетака, треба да знају да би им историја могла запамтити дјела, као што памти чувену реченицу Стјепана Месића: „Мислим да сам обавио задатак, Југославије више нема“.

У растурању БиХ могу да их спријече само српски политичари ако и даље буду послушно климали главом, а одлуке Уставног суда БиХ заборављали за три дана (са изузетком 9. јануара). Годинама у таласима слушамо како тај суд, заједно са ОХР, ради на укидању надлежности РС, али не видимо акцију да би било другачије.

Да се за стављање Уставног суда у оквире закона боре као што су се борили за улазак у Савјет министара, гдје би нам био крај.

(srpskainfo)